

ansvar for mig. Hvis jeg siger noget, der ikke er i overensstemmelse med sandheden, her fra Folketingets talerstol, så ifalder jeg et ansvar.

Derfor vil jeg sige til fru Margrete Auken, at det er ikke rigtigt, når fru Margrete Auken konkluderer, at der ikke bliver brugt ressourcer i dag fra statens side eller fra samfundets side på at leve op til lov om offentlighed i forvaltningen. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

Jeg tror ikke, at vi har noget samlet overblik over, hvilke omkostninger der er forbundet med lov om offentlighed i forvaltningen, men jeg kan sige, at i Justitsministeriet bruger vi masser af mandtimer, ressourcer på at leve op til lov om offentlighed i forvaltningen i form af at give aktindsigt i sager – masser af ressourcer. Og jeg tror, at det ikke alene er i Justitsministeriet, men også i en lang række ministerier, styrelser, kommuner, amter og institutioner, at man bruger ressourcer på at leve op til lovgivningen. Så det er simpelt hen ikke rigtigt.

Jeg havde også regnet med, at fru Margrete Auken havde rettet den misinformation, der blev givet i fru Margrete Aukens første tale, når det drejer sig om Hovedstadens Sygehusfællesskab. Jeg var igen nødt til at sikre mig ved opslag i Krak, og Kraks udgave 1995 siger, at Hovedstadens Sygehusfællesskab er omfattet af forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen. Dette blot for at det ikke igen skal stå som et bidrag til misinformation, men som en klar kendsgerning: sådan er det.

Fru Margrete Auken siger, at det er i overensstemmelse med god forvaltningsskik at sikre, at man fører postlister og journalister. Det at føre postlister er ikke noget krav, men det at have styr på sin journal er selvfølgelig i god overensstemmelse med god forvaltningsskik, og man kan få påtaler både fra Ombudsmanden og også fra domstolene, hvis man ikke fører en ordentlig forvaltningsskik. I hvert fald vil Ombudsmanden kunne komme efter den offentlige myndighed, der ikke fører en ordentlig journal.

Dernæst skal der så være aktindsigt. Og her er det altså – det må fru Margrete Auken jo så acceptere – at vi andre har den betænkelighed ved, at vi fra den ene dag til den anden lovfæst sætter, at nu skal man online have adgang til postlister og til journalister.

Det er forbundet med store investeringer blot det at kunne lave online – altså nu har jeg en fortid som forskningsminister – det er ikke gratis. Det er forbundet med omkostninger både det at kunne give adgang til elektroniske serve-

re, der enten er koblet op på almindelige offentlige telenet eller har adgang til det globale Internet.

Men investeringer i hardware er ikke den største omkostning. Den største investering hos en lang række myndigheder er det kvalificerede juridiske sorteringsarbejde, der skal finde sted. For det er ikke blot en sortering, der kan forestås rent administrativt, det at finde ud af, om det er en personsag, eller det ikke er en personsag. Det er i hvert enkelt tilfælde en juridisk fortolkning, der skal finde sted netop for at sikre, at fortrolighedsbestemmelserne overholdes, når der er tale om personlige forhold.

Det vil betyde, at journalen ikke længere alene kan udstyres med administrativt personale, men skal udstyres med juridisk personale hos en lang række offentlige myndigheder, og det er dét, vi bør få nogle erfaringer med, inden vi skrider til lovgivning. Og dér er det mit håb, at det arbejde, som Forskningsministeriet er inde i, overgår til ren elektronisk journalisering, rent elektroniske arkiveringssystemer, som der nu også er lavet en standard for, som er accepteret af Rigsarkivet.

Når man kommer det skridt videre, at vi får et overblik over, hvad de faktiske omkostninger er, og om vi gennem den elektroniske teknologiske udvikling kan reducere disse omkostninger, vil det være et godt skridt i retning af at kunne realisere en overgang til en pligtmæssig offentlig adgang til postlister og journalister via onlinetjenester. For ved, at man har lavet den investering, og ved, at man har opbygget et rent elektronisk arkivsystem, vil den enkelte sagsmedarbejder, der har den ekspertise, der skal til for at kunne foretage sortering, kunne gøre det online også og lægge det frem til rådighed.

Det er det skridt, vi skal have nogle erfaringer med, og jeg tror ikke – med al respekt for SF's Hotlips, eller hvad den hedder, SF's egen elektroniske tjeneste – at der i SF er et overblik over de omkostninger, der er forbundet med den investering i den samlede offentlige forvaltning.

Sådan er regeringens indstilling. Derfor vil vi ikke kunne bidrage til en vedtagelse, heller ikke af den del af SF's lovforslag, i indværende folketingssamling.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil starte med en stor undskyldning, fordi jeg ikke fik citeret – nu var det altså ikke Krak, men Karnov – og rettet, at HS så er i den pæne side af systemet. Jeg beklager det meget og